

โมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร Structural Equation Modeling (SEM) of key performance indicator on educational quality assurance of Faculty of Management Science, Silpakorn University

ดร. ธีระวัฒน์ จันทิก*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และดำเนินการศึกษาความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต การประเมินสภาพจริงทางการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีถ่วงน้ำหนักพื้นที่โครงข่ายการวิเคราะห์ระบบการจัดการด้วยกราฟตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษา ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาน้ำหนักของอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม โดยการสอบถามผู้บริหารและคณาจารย์ เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท และศิษย์เก่าในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท จำนวน 660 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ผลการศึกษาปรากฏว่า โมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษา ตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ($X^2 = 550.62$, $df = 277$ $P = 0.00$) และค่าดัชนีความสอดคล้อง ($GFI = 0.97$, $AGFI = 0.95$, $CFI = 0.96$ และ $RMSEA = 0.044$) และโมเดล

*อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ($X^2 = 219.98$, $df = 134$ $P = 0.00$) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI = 0.97, AGFI = 0.95, CFI = 0.99 และ RMSEA = 0.031) โดยปัจจัยด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านผลผลิตสูงที่สุดโดยมีค่าอิทธิพลทางตรงสูงสุด (DE) เท่ากับ 0.89 ทั้งนี้พบว่า หากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะประสบความสำเร็จในการประกันคุณภาพได้นั้นจะต้องมีรากฐานที่ดีมาจากการมุ่งส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อให้มีการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้นที่มีคุณภาพมีความเป็นสากลและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้ ความสำเร็จ การประกันคุณภาพการศึกษา

Abstract

This study aims to: study on operation according to indicator of Office of the Higher Education Commission (OHEC) and indicator of Office for National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) and study on success of educational quality assurance on inputs, processes, products, empirical assessment of educational quality management by weighing network area, analysis of management system by using graph upon indicator of office of the Higher Education Commission (OHEC) and indicator of Office for National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) to development key performance indicators on educational quality assurance to inspect consistency of developed Structural Equation Modeling (SEM) of key performance indicator on educational quality assurance with empirical data; and to study on weight of direct effect, indirect effect and total influence of casual factors on success of educational quality assurance of Faculty. Tool used in this research was questionnaires completed by 660 samples of administrators, teachers, administrative staffs, students, graduate users in undergraduate and graduate levels, and alumni in undergraduate and graduate levels. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and a group of statistical in Structural Equation Modeling (SEM).

The results showed that developed SEM of key performance indicator on educational quality assurance of Faculty of Management Science, Silpakorn University was consistent with empirical data. SEM of key performance indicator on educational quality assurance according to indicator of Office of the Higher Education Commission (OHEC) was acceptable ($X^2 = 550.62$, $df = 277$, $P = 0.00$) with Index of Consistency (GFI = 0.97, AGFI = 0.95, CFI = 0.96 and RMSEA

= 0.044). In addition, Structural Equation Modeling (SEM) of key performance indicator on educational quality assurance according to indicator of Office for National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) was also acceptable ($X^2 = 219.98$, $df = 134$, $P = 0.00$) with Index of Consistency ($GFI = 0.97$, $AGFI = 0.95$, $CFI = 0.99$ and $RMSEA = 0.031$). Factor on student development was the factor with the most influence on success of educational quality assurance on product with the highest level of direct effect (DE) at 0.89. As a result, If Faculty had to have good foundation on promoting student development to achieve educational quality assurance. In addition, they had to establish their vision and mission to provide instruction corresponding with quality, international and sustainable identity and main emphasis as well.

Keywords : successful indicator, educational quality assurance

บทนำ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดตั้งขึ้นเป็นคณะวิชาที่ 12 ในมหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มจัดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตเพชรบุรีในปี พ.ศ. 2545 ณ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ระดับหนึ่ง และเป็นบัณฑิตที่มีความสามารถทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน รวมทั้งมีความสามารถในการร่วมปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐและธุรกิจเอกชน ได้เป็นอย่างดี โดยคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของผู้รับบริการ คุณภาพชีวิต และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ปัจจุบันคณะวิทยาการจัดการ มีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 7 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการชุมชน สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาธุรกิจโรงแรมและที่พัก สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และระดับบัณฑิตศึกษา

จำนวน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน สาขาวิชาการประกอบการและรัฐประศาสนศาสตร์ อีกทั้งยังได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอกสาขาการจัดการ ซึ่งหากพิจารณาผลสำเร็จของการจัดการศึกษาของคณะที่ผ่านมา คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 740 คน และมีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทในปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 217 คน ซึ่งถือได้ว่าภารกิจการผลิตบัณฑิตของคณะมีผลต่อการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติโดยใช้ศาสตร์ทางด้านการจัดการเป็นจำนวนมากและมีโอกาสเพิ่มขึ้นในปีถัดไป

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นการจัดกิจกรรมการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดระบบและกลไกตามองค์ประกอบและดัชนีบ่งชี้กำหนดไว้ เพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในที่นี้คือการจัดการเรียนการสอนในระดับคณะ ที่มีการดำเนินงานตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา โดยในระยะ แรกของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงได้กำหนดกรอบนโยบาย สำหรับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมถึง สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีแนวคิดและหลักการในการประเมิน คุณภาพภายนอกตามเจตนารมณ์ของพระราช บัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยมุ่งเน้นคุณภาพของ ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับ การศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันไม่ว่าจะอยู่ท้อง ถิ่นใดก็ตาม ระบบการประกันคุณภาพเป็นเครื่อง มือในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับปรุง คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างไร ก็ตาม ก็มีหลายข้อค้นพบทางการวิจัยที่สนับสนุน การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการคุณภาพการศึกษา ในระดับคณะวิชาเพื่อสะท้อนความสำเร็จทางด้าน การจัดการ หรือเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ที่แสดงอัตลักษณ์ ที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนา คุณภาพทางการศึกษาของคณะ ซึ่งเป็นประเด็น ที่มีความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนาตัวบ่งชี้ ความสำเร็จในการจัดการคุณภาพการศึกษาของ คณะฯ ดังมัยดี แวดราแม (2547) ได้ทำการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์หมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและ การปฏิบัติในการประเมินคุณภาพ การศึกษา พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการประเมิน นั้นไม่ได้สะท้อนสภาพการดำเนินงานของสถาบัน อย่างแท้จริง รวมทั้งการประเมินเป็นเพียงเพื่อ การรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษาเท่านั้น ซึ่งได้สอดคล้อง กับที่วารุณี ถิ่นโชคดี (2550:16) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมการประเมินคุณภาพสถาบัน

อุดมศึกษา: การวิเคราะห์ความไม่แน่นอนและ ความไว พบว่าการประเมินคุณภาพภายในตาม องค์ประกอบของสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา บางประเด็นอาจไม่เหมาะสมกับ วัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาและวิธีการ ประเมินในสังคมไทย ดังนั้นจึงควรกำหนดตัวบ่งชี้ ที่สามารถประเมินคุณภาพตามความสอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทและการดำเนินงานของ สถาบันอุดมศึกษาและสังคมไทย

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็น ความสำคัญของการพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จด้าน การจัดการคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนำผลการวิจัย ไปใช้ในการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษา ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องไปสู่การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่ เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) ต่อไป

โดยวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อศึกษาการ ดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) และตัวบ่งชี้ของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากร และความสำเร็จในการประกันคุณภาพ การศึกษา ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต รวมถึงการประเมินสภาพจริง ทางการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีถ่วง น้ำหนักพื้นที่โครงข่ายการวิเคราะห์ระบบการจัดการ ด้วยกราฟตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) และตัวบ่งชี้ของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตลอดจน

เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาน้ำหนักของอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความหมายและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ (Indicators) ในภาษาไทยมีคำที่นำมาใช้ในความหมายเดียวกันอยู่หลายคำ เช่น ดัชนี ตัวชี้ ตัวชี้้นำ ตัวชี้วัด และเครื่องชี้วัด เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงสภาวะ หรือสภาพการณ์ ที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง วรวิณี แกมเกตุ (2540:12-15) ได้รวบรวมความหมายของตัวบ่งชี้ไว้ดังนี้

พจนานุกรมเวบสเตอร์(Webster, 1983:192) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า เป็นสิ่งที่ชี้บอกหรือชี้ให้เห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้ค่อนข้างแม่นยำไม่มากก็น้อย

พรพันธ์ บุญยรัตนพันธุ์ และบุญเลิศ เลี้ยวประไพ (2531: 22) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ (Indicators) คือ ตัวแปรหรือกลุ่มของตัวแปรต่างๆ ที่จะวัดสภาวะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาเป็นปริมาณ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นทราบถึง ระดับขนาด ความรุนแรงของปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการวัด

เบอร์สไตน์ โอค และกูดตัน (Burstein, Oakes & Guiton, 1992:15) ได้ให้ความหมาย

ของ ตัวบ่งชี้ (indicators) ไว้ว่าตัวบ่งชี้เป็นค่าสถิติที่ให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานะคุณภาพหรือผลการปฏิบัติงานของระบบการศึกษา ซึ่งอาจเป็นค่าสถิติเฉพาะเรื่องหรือค่าสถิติรวม (Single or Composite Statistics) ก็ได้ โดยจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังต้องให้สารสนเทศที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดด้วย

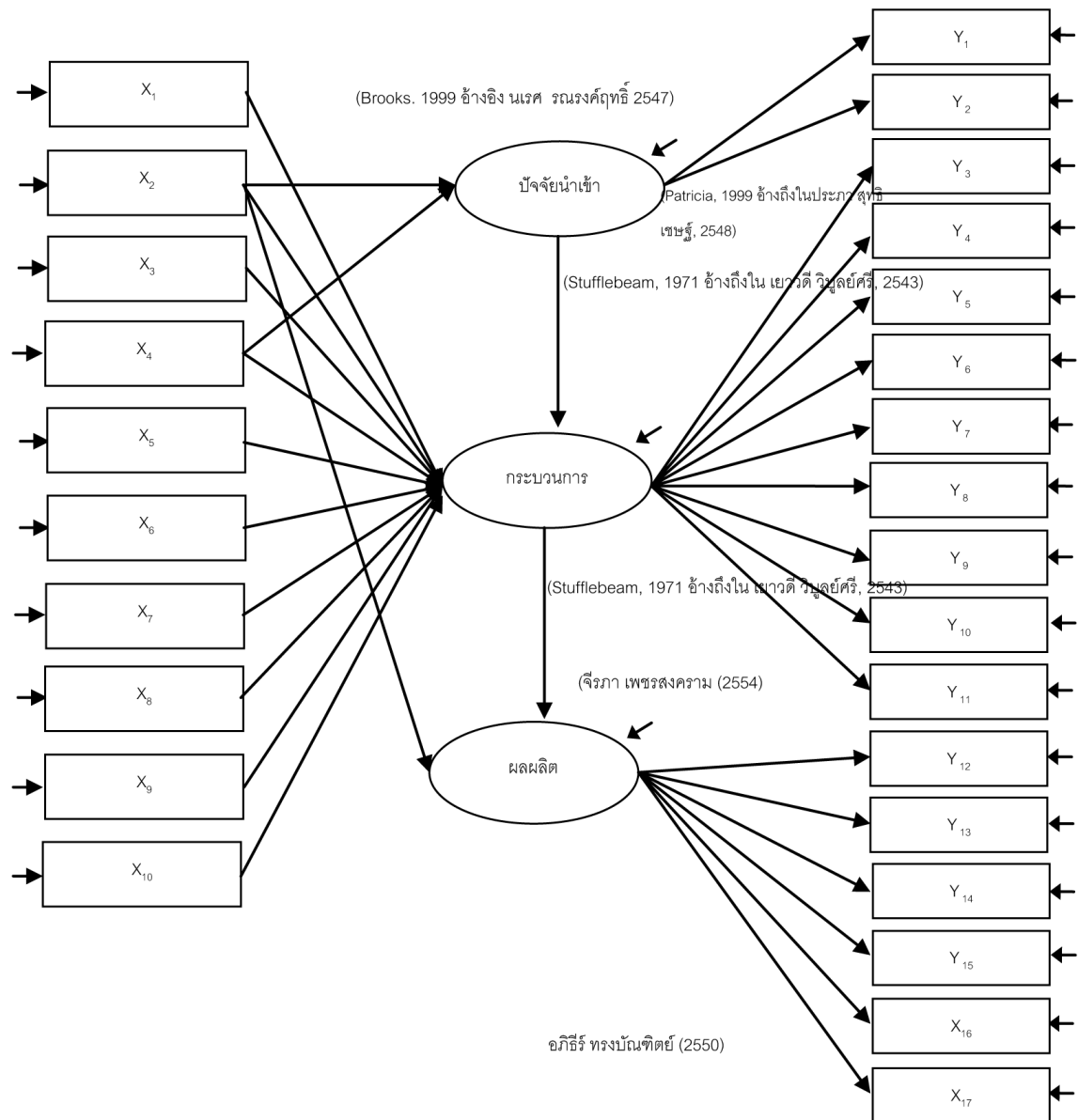
ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

เกษมา วรวรรณ ณ อุทยาน (2541: 6) กล่าวว่า เด็กควรได้รับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาอย่างน้อยในระดับพื้นฐานที่เด็กไทยทุกคนพึงได้รับและมีโอกาสพัฒนาไปจนเต็มศักยภาพของแต่ละคน จึงควรมีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบการประกันคุณภาพที่เกิดขึ้นในงานประถมศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะบรรลุจุดหมายสำคัญ

สงบ ลักษณะ (2541: 2) ได้ให้ความหมายว่าการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวางแผนและกระบวนการจัดการของผู้ที่รับผิดชอบจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า การจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างครบตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงกับความมุ่งหวังของสังคม

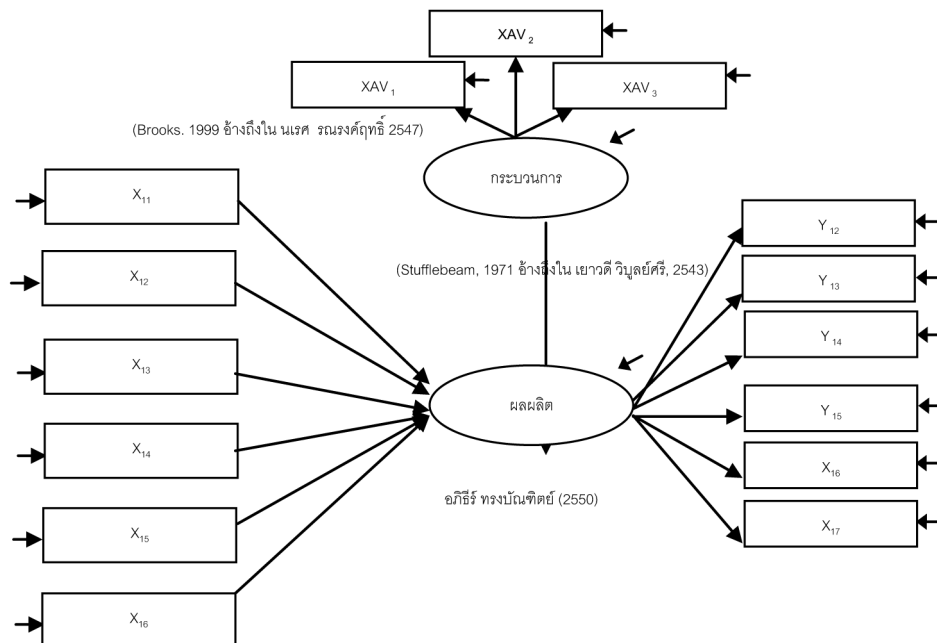
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2541: 2) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใดๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่ได้วางไว้แล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ที่มา: สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2556) คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2555.

ภาพที่ 2 การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ที่มา: สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2556).

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายามในมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2555.

วิธีการวิจัย

การวิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและคณาจารย์ กลุ่มเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มศิษย์เก่า ได้คำนวณกลุ่มตัวอย่างตามหลักของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 322 ตัวอย่าง โดยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และวิธีการสุ่มแบบสโนว์บอล (Snowball Sampling) (วรรณิ แกมเกตุ, 2551)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติพรรณนา (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550) ประกอบด้วย ค่าสถิติร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อให้ทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) (Schumacker, R.E. & Lomax, R.G. (1996), (Hair, et al., 2010) โดยใช้โปรแกรม LISREL ในการประมวลผลข้อมูล

ความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบค่าความตรงของเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้

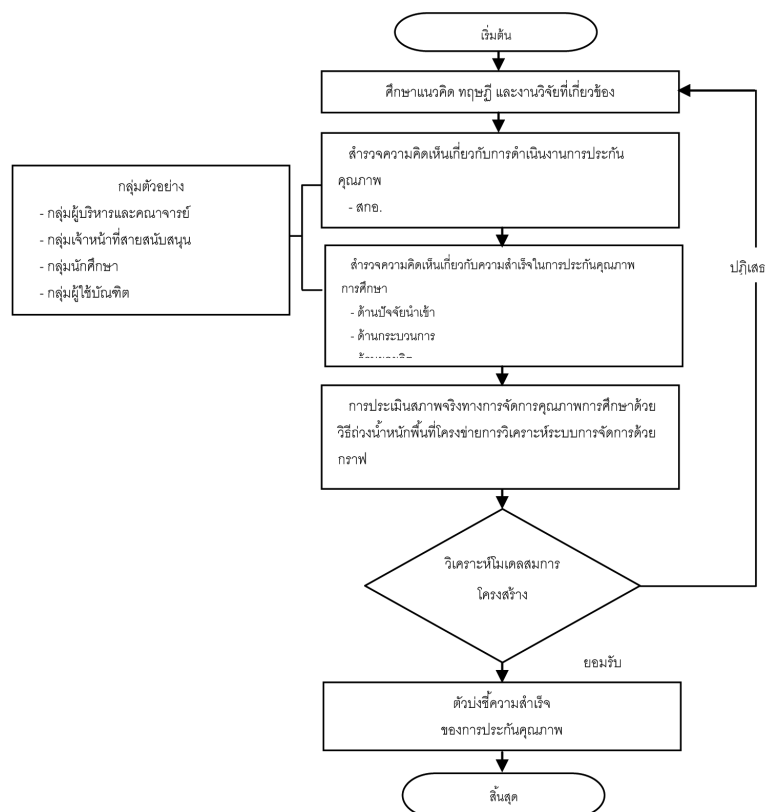
แบบสอบถามชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ และนำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด และคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.7 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอ โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ได้ของแบบสอบถามหลังจากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.959 ซึ่งใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548: 445)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) การวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) คิดเป็นร้อยละ (Percentage) การใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

และจากการดำเนินงานพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้กล่าวมาในข้างต้น สามารถพิจารณาได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา
ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พบว่าตัวบ่งชี้ที่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และด้าน สถานศึกษา 3D หากพิจารณาถึงความสำเร็จในการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ (สมศ.) พบว่าตัวบ่งชี้ที่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการงานวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

สำหรับผลการประเมินสภาพจริงทางการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีถ่วงน้ำหนักพื้นที่โครงข่าย พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพ (สกอ.) ให้ความสำคัญกับด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมสูงถึง 90% ในขณะที่ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ให้ความสำคัญกับด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านระบบและ

กลไกการประกันคุณภาพ สูงถึง 87%

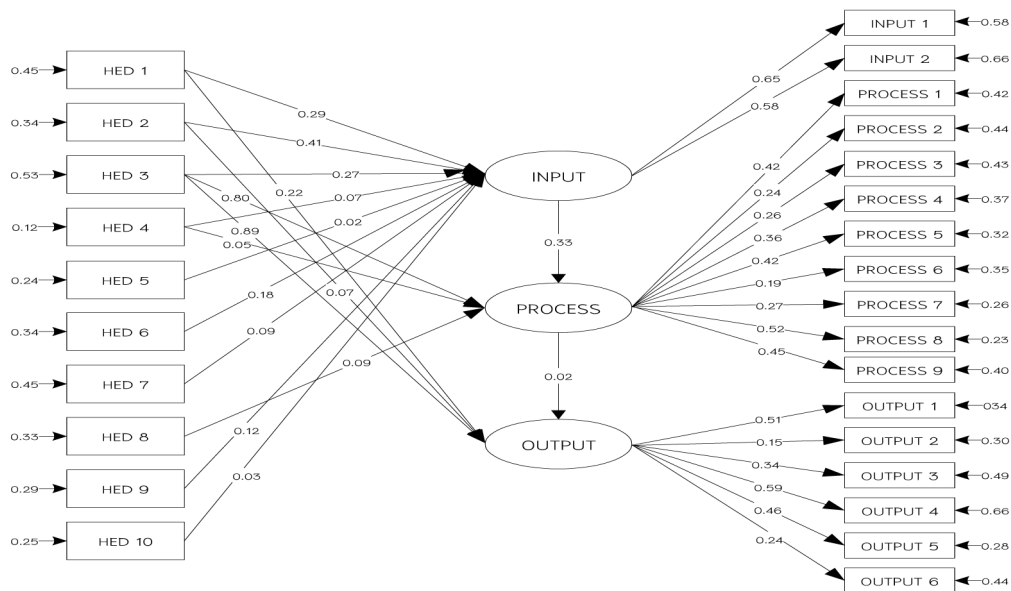
รวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในแต่ละด้าน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประกันคุณภาพที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากกว่า 80 เปอร์เซนต์ทุกด้าน และเมื่อนำมาดำเนินการประเมินสภาพจริงทางการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีถ่วงน้ำหนักพื้นที่โครงข่ายการวิเคราะห์ระบบการจัดการด้วยกราฟตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประกันคุณภาพที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ สูงถึง 87 เปอร์เซนต์ รองลงมาด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ให้ความสำคัญ 86 เปอร์เซนต์ และด้านการบริหารและการจัดการให้ความสำคัญ 82 เปอร์เซนต์ โดยสามารถพิจารณาได้ดังภาพประกอบที่ 4

ภาพที่ 4 การประเมินสภาพจริงทางการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีถ่วงน้ำหนัก

และผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พบว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ($X^2 = 550.62$, $df = 277$, $P = 0.00$) ค่าดัชนีความสอดคล้อง ($GFI = 0.97$, $AGFI = 0.95$, $CFI = 0.96$, $RMSEA = 0.044$) โดยความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละด้าน

ยังมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อกัน โดยด้านปัจจัยนำเข้าสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านกระบวนการของคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ ($R^2 = 0.33$) สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 5

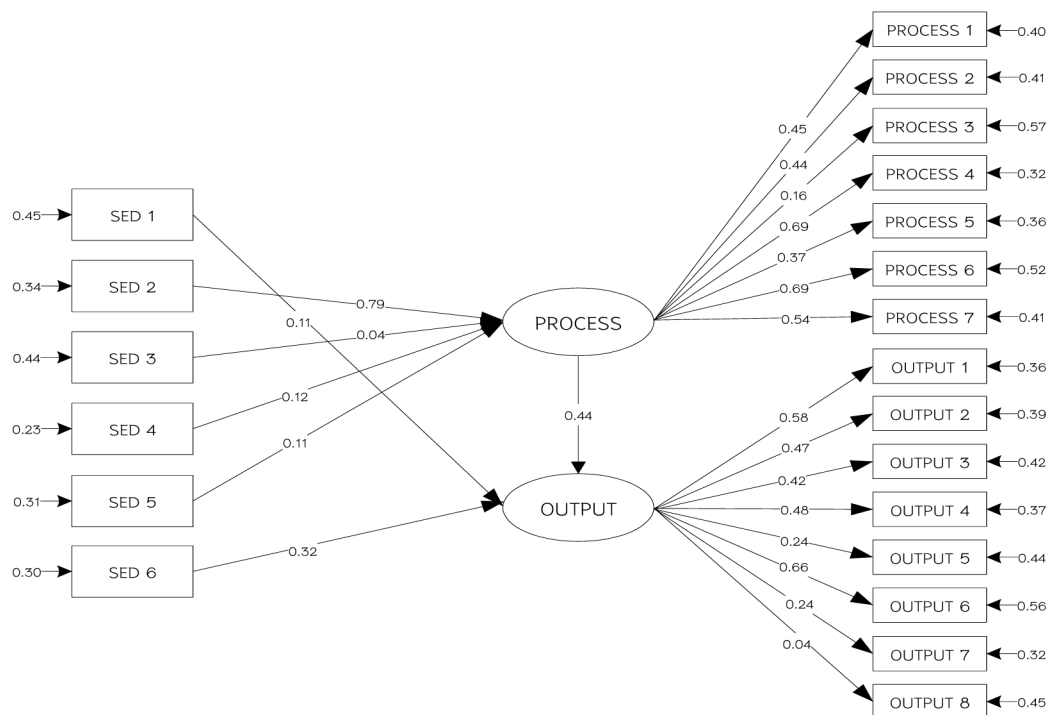
ภาพที่ 5 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์และค่าสถิติการวิเคราะห์อิทธิพลของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่มีผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	ด้านปัจจัยนำเข้า	ด้านกระบวนการ	ด้านผลผลิต
ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (HED 1)	DE	0.29	-	0.22
	IE	-	0.09	0.01
	TE	0.29	0.09	0.23
ด้านการผลิตบัณฑิต (HED 2)	DE	0.41	-	0.07
	IE	-	0.13	0.03
	TE	0.41	0.13	0.10
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (HED 3)	DE	0.27	0.80	0.89
	IE	-	0.09	0.03
	TE	0.27	0.89	0.92
ด้านการวิจัย (HED 4)	DE	0.07	0.05	-
	IE	-	0.02	0.02
	TE	0.07	0.07	0.02
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม (HED 5)	DE	0.02	-	-
	IE	-	0.01	0.01
	TE	0.02	0.01	0.01
ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (HED 6)	DE	0.18	-	-
	IE	-	0.06	0.01
	TE	0.18	0.06	0.01
ด้านการบริหารและการจัดการ (HED 7)	DE	0.09	-	-
	IE	-	0.03	0.01
	TE	0.09	0.03	0.01
ด้านการเงินและงบประมาณ (HED 8)	DE	-	0.09	-
	IE	-	-	0.01
	TE	-	0.09	0.01
ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (HED 9)	DE	0.12	-	-
	IE	-	0.04	0.01
	TE	0.12	0.04	0.01
ด้านการส่งเสริมคุณธรรม ประชาธิปไตย และห่างไกลยาเสพติด (สถานศึกษา 3D) (HED 10)	DE	0.03	-	-
	IE	-	0.01	0.01
	TE	0.03	0.01	0.01
Chi square = 550.62		df = 277	P-value = 0.00	RMSEA = 0.044
AGFI = 0.95		CIF = 0.96	SRMR = 0.034	GFI = 0.97

สำหรับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ก็อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เช่นกัน ($X^2 = 219.98$, $df = 134$, $P = 0.00$) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI = 0.97, AGFI = 0.95, CFI = 0.99 RMSEA = 0.031) รวมถึงความสำเร็จการ

ประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละด้านยังมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อกัน โดยด้านกระบวนการสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านผลผลิตของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ ($R^2 = 0.44$) สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์และค่าสถิติการวิเคราะห์อิทธิพลของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่มีผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตัวแปรสาเหตุ		ตัวแปรผล	ด้านกระบวนการ	ด้านผลผลิต
ด้านการผลิตบัณฑิต (SED 1)		DE	-	0.11
		IE	-	-
		TE	-	0.11
ด้านการวิจัย (SED 2)		DE	0.79	-
		IE	-	0.35
		TE	0.79	0.35
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม (SED 3)		DE	0.04	-
		IE	-	0.02
		TE	0.04	0.02
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (SED 4)		DE	0.12	-
		IE	-	0.05
		TE	0.12	0.05
ด้านการบริหารและการจัดการ (SED 5)		DE	0.11	-
		IE	-	0.05
		TE	0.11	0.05
ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (SED 6)		DE	-	0.32
		IE	-	-
		TE	-	0.32
Chi square = 219.98	df = 134	P-value = 0.00	RMSEA = 0.044	GFI = 0.97
AGFI = 0.95	CIF = 0.99	SRMR = 0.031		

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้ง 2 โมเดล โดยชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านกิจกรรมการพัฒนาการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านผลผลิต

สูงที่สุดโดยมีค่าอิทธิพลทางตรงสูงสุด (DE) เท่ากับ 0.89 ดังนั้นคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะต้องมีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ผู้ใช้บัณฑิตต้องการ เช่น จัดฝึกอบรมเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงาน และในการประกันคุณภาพคณะฯ หากจะดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จควรให้ความสำคัญในด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ได้สอดคล้องกับ

Lewis, Raphn D, & Smith, Douglas H. (1977) ที่กล่าวว่าไว้ว่าส่วนหนึ่งของคุณภาพในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีใช่เพียงแค่การจัดการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเน้นที่การจัดกิจกรรมเพื่อนักศึกษาร่วมด้วยดังนั้นคณะฯ จะต้องมีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์การวิชาชีพได้กำหนดไว้ และที่สำคัญจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ด้วยการมีการจัดบริการแนะนำให้คำปรึกษาด้านข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เช่น จัดฝึกอบรมเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงาน เป็นต้น สำหรับด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ได้สอดคล้องกับ Knezevick, S. J. (1978) กล่าวว่าไว้ว่าการบริหารจัดการการศึกษานั้นจะต้องเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ และแผนดำเนินการนั้น มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านผลผลิตในระดับรองลงมา คือ 0.22 เปอร์เซนต์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่คณะฯ จะประสบความสำเร็จในการประกันคุณภาพได้นั้นจะต้องมีรากฐานที่ดีมาจากการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้นที่มีคุณภาพมีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านกระบวนการสูงถึง 79 เปอร์เซนต์ ผลการศึกษาดังกล่าวได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันของ Lipham, J. M. (1998) และแนวคิดของ Weiss, Carol H. (1972) ซึ่งกล่าวว่าไว้ว่าการพัฒนาการศึกษาที่ดีต้องอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการที่มีคุณภาพ อีกทั้งผลการศึกษพบว่าในด้านของกระบวนการยังมีความสัมพันธ์กับด้านของผลผลิตในการประกันคุณภาพถึง 44 เปอร์เซนต์ แสดงให้เห็นว่า การให้การส่งเสริมในด้านของการวิจัย

ด้วยการสนับสนุนให้คณาจารย์ในคณะฯ มีผลงานวิชาการเพิ่มขึ้น เพื่อสะท้อนให้เห็นสมรรถนะในการศึกษา จะก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการได้สอดคล้องกับ Winch, C. (1996) ที่กล่าวว่าไว้ส่วนที่สำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพได้นั้นคือ อาจารย์ผู้สอน และสอดคล้องกับจิรภา เพชรสงคราม (2554) ผลการวิจัย พบว่าการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดี ควรให้อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงาน ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม โครงการ หรือการสนับสนุนให้มีผลงานวิจัย เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) (นันทนา ศิริทรัพย์, 2556 ออนไลน์ <http://kebbia.blogspot.com/>) และได้สอดคล้องกับ Carol H. Weiss (1972) ได้กล่าวว่าไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ คุณค่า หรือพฤติกรรมของบุคลากรในหน่วยงานใดหน่วยงานนั้น จะต้องมีการมีเป้าหมายที่เหมือนกันประการ เพื่อนำไปสู่เกณฑ์คุณภาพที่เป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

เพื่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรตระหนักและให้ความสำคัญเพื่อพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพให้เผชิญกับความสำเร็จซึ่งควรดำเนินการดังนี้

1.1 ควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่องการประกันคุณภาพสถานศึกษา เช่น การอบรมสัมมนา และเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพสถานศึกษา และควรหาวิธีการ

ในการปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักให้ทุกฝ่ายเห็นคุณค่า ประโยชน์ และความสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน

1.2 ควรจัดการประชุมเพื่อให้คณะผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และชุมชนได้ร่วมกันกำหนดปรัชญาและเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา และควรมีการประชุมสัมพันธเผยแพร่ปรัชญาและเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน

1.3 ควรเร่งรัดให้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์คุณภาพที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพได้อย่างแท้จริงและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ทิศทางการพัฒนา และตามความต้องการของตลาดแรงงาน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือด้านการผลิตบัณฑิต และด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา สำหรับตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า ในด้านการวิจัยมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริม การดำเนินงาน การจัดการเรียนการสอนในด้านดังกล่าวเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรส่งเสริมให้มีการนำโมเดลที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยการนำโมเดลไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานั้น ควรให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ที่ผลการวิจัยพบว่า มีน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1 โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่มีผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คณะควรให้ความสำคัญ มีดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ และด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ตามลำดับ

2) สำหรับตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรในด้านกระบวนการ ได้แก่ ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ด้านการเงินและงบประมาณ และด้านการวิจัย

3) สำหรับตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรในด้านผลผลิต ได้แก่ ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ และด้านการผลิตบัณฑิต

2.2 โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่มีผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คณะควรให้ความสำคัญ มีดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรในด้านกระบวนการ ได้แก่ ด้านการวิจัย ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการบริหารและการจัดการ ตามลำดับ

2) ตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรในด้านผลผลิตมีเพียง 2 ปัจจัย มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ รองลงมา คือด้านการผลิตบัณฑิต ตามลำดับ

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย.

กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกษมา วรวรรณ ณ อุทยาน. (2541). นวัตกรรมกระบวนการเรียนรู้. วารสารสารพัฒนาหลักสูตร. 15(124): 2-20.

จิรภา เพชรสงคราม. (2554). การศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร บางขุนเทียน. สารนิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการพิมพ์.

นเรศ รณวงศ์ฤทธิ์. (2547). ผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียน

ประถมศึกษาอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทนา ศิริทรัพย์. 2556. โครงการฝึกอบรมเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ. สืบค้นวันที่ 12 มี.ค. 2556 จาก <http://kebbia.blogspot.com/>

ประภา สุทธิเชษฐ์. (2548). การมีส่วนร่วมตัดสินใจในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรพันธ์ บุญรัตนพันธ์ และบุญเลิศ เลี้ยวประไพ. (2531). คู่มือการสร้างและการใช้เครื่องวัดสถานภาพอนามัยในชุมชนสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

มัธยดี แวดราเม. (2547). การวิเคราะห์หมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและการปฏิบัติในการประเมินคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2543). การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวทางการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วารุณี ลัภนโชคดี. (2550). การวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ที่มีตัวแปรปรับหนึ่งตัวโดยใช้กลยุทธ์กลุ่มพหุในลิสรล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรวัณิ แกมเกตุ. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครู : การประยุกต์ใช้

- โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุและโมเดล
เอ็มทีเอ็มเอ็ม. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การวัดและ
ประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรณีย์ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทาง
พฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ. ภาควิชาวิจัย
และจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงบ ลักษณะ. (2541). แนวประกันคุณภาพ
การศึกษา. วารสารข้าราชการครู.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2541).
แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. (2556). คู่มือการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร
ประจำปีการศึกษา 2555.
- อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์. (2550). การพัฒนาแบบ
ประเมินสถานศึกษาตามแนวการประกัน
คุณภาพการศึกษาระบบ มัลติคอม บัลดริจ
สำหรับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน. ปรินซ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- Burstein, L., Oakes, J., & Guiton, G. (1992).
Education indicators. In M.C. Alkin (Ed.),
Encyclopedia of educational research
(5th ed., pp. 409-418). New York:
MacMillan.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson,
R.E. (2010). Multivariate Data Analysis.
7th. N.J.: Pearson Prentice Hall.
- Knezevick, S. J. (1978). Administration of
public education. New York : Happen
and Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970).
Determining Sample Size for Research
Activities. Educational and Psychological
Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- Lewis, Raphn D, & Smith, Douglas H. (1977).
Total of Quality in Higher Education.
N.p. : St. Lucie. Schumacker, R.E. &
Lomax, R.G. (1996). A beginner's
guide to structural equation Modeling.
Mahwah, NJ: Lawrence Earlbaum.
- Lipham, J. M. (1998). Getzel's model in
educational administration. Norman J.
Boyan (ek.), Handbook of research on
educational administration. New York :
Longman.
- Sallis, E. (1993). Total quality management in
education. London : Kogan Page.
- Webster. (1983). Webster's Desk Dictionary
of the English Language. New Jersey:
Gramercy Books.
- Weiss, Carol H. (1972). Evaluation Research:
Methods for Assessing Program
Effectiveness. Englewood Cliffs, New
Tersey: prentice-Hall, Inc.
- Winch, C. (1996). Quality and education.
Oxford : Blackwell.